

RECHTSPRAAK

werkneemster/Lukoil International Services B.V.

Nederlandse rechter is op basis van de EEX-Verordening bevoegd. Een eventuele rechtskeuze in een arbeidsovereenkomst brengt daarin geen verandering, nu deze niet – zoals artikel 23 EEX Verordening vereist – na ontstaan van het geschil is overeengekomen. Vanwege rechtskeuze is Texaans recht van toepassing op de arbeidsovereenkomst.

Feiten

Lukoil is onderdeel van de Lukoil Groep. De groep is in 1991 opgericht als Russisch staatsbedrijf en wereldwijd actief in de olie- en gaswinning. Lukoil is statutair gevestigd in Nederland, waar ook activiteiten worden verricht. Werkneemster is door Lukoil in Moskou geworven om in Houston, Texas werkzaamheden te verrichten. De derde arbeidsovereenkomst van werkneemster is gesloten op 1 december 2014. In deze arbeidsovereenkomst is een rechtskeuze voor Nederlands recht opgenomen en een forumkeuze voor Nederland. Per 1 januari 2016 zijn partijen een Amended Contract overeengekomen, waarin de overeenkomst van 1 december 2014 wordt gewijzigd. Er is een rechtskeuze voor Texaans recht opgenomen en een forumkeuze voor de gerechten van de staat Texas. Lukoil heeft de arbeidsovereenkomst opgezegd tegen 31 mei 2017. Werkneemster vordert als voorziening veroordeling van Lukoil om het salaris van werkneemster van USD 12.669 bruto per maand te voldoen. Werkneemster stelt met betrekking tot haar vordering dat Nederlands recht van toepassing is en dat Lukoil de arbeidsovereenkomst niet rechtsgeldig heeft opgezegd. Lukoil meent dat de vorderingen van werkneemster moeten worden afgewezen en voert daartoe voor alle weren aan dat, gelet op de forumkeuze in de laatste arbeidsovereenkomst, de Nederlandse rechter niet bevoegd is om van de vordering van werkneemster kennis te nemen, en dat gelet op de rechtskeuze in die arbeidsovereenkomst Texaans recht op de arbeidsovereenkomst van toepassing is.

Oordeel

Het meest verstrekkende verweer van Lukoil is dat de Nederlandse rechter onbevoegd is om van de vordering van werkneemster kennis te nemen. Dat verweer wordt niet gevolgd. Lukoil is statutair gevestigd in Nederland en heeft dus aldaar haar (formele) woonplaats. Zij mag voor de gerechten van haar woonplaats in rechte worden betrokken. Immers, artikel 4 lid 1 jo. artikel 20 EEX-Verordening (naar de tekst van 10 januari 2015) bepaalt dat zij die woonplaats

hebben op het grondgebied van een lidstaat opgeroepen kunnen worden voor de gerechten van die lidstaat. Een eventuele rechtskeuze in een arbeidsovereenkomst brengt daarin geen verandering, nu deze niet – zoals artikel 23 EEX Verordening vereist – na ontstaan van het geschil is overeengekomen. Wel is de kantonrechter vooralsnog samen met Lukoil van oordeel dat Texaans recht op de arbeidsovereenkomst tussen partijen toepassing vindt. Partijen zijn dit expliciet in de (aanvullende of gewijzigde) overeenkomst van datum 1 december 2016 overeengekomen en zonder nader onderzoek – waartoe deze procedure zich niet leent – kan niet worden beoordeeld dat deze bepaling niet rechtsgeldig overeengekomen zou zijn. De kantonrechter zal de vordering van werkneemster dienen te beoordelen naar Texaans recht. Lukoil heeft ingebracht een 'legal opinion' omtrent het toepasselijke Texaanse recht. Uit die opinion volgt dat opzegging van een arbeidsovereenkomst als die van werkneemster, naar Texaans recht mogelijk is op de wijze als door Lukoil gevolgd. Daartegen heeft werkneemster onvoldoende inhoudelijk verweer gevoerd. Dit alles betekent dat de vorderingen van werkneemster moeten worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 25-07-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:5491

Zaaknummer: 6055060 KK EXPL 17-589

Rechters: M.V. Ulrici

Advocaten: W. de Jong en A.H.B. Balm

Wetsartikelen: 4 lid 1 EEX-Verordening, 20 EEX-Verordening en 23 EEX Verordening